İstanbul Sözleşmesinin Davası Bile Facia!

28 Nisan 2022 tarihinde, ülkemiz için önemli bir olaya şahitlik ettik. Danıştay 10. Dairesinde Hükumetin İstanbul Sözleşmesinden çekilme kararına karşı açılan davanın ilk duruşması yapıldı.

Zaten imza edilerek girilmesi en başta büyük bir hata olan İstanbul Sözleşmesinin, ülkemizde meydana getirdiği sosyal ve kültürel yıkımın nihayet farkına varan Hükumetimiz, çıkarmış olduğu Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi ile çekilme iradesini göstermişti. Girişi siyasi kararla olan sözleşmeden çıkışın da siyasi bir kararla olması doğaldı. Vatandaş da bunu istiyor ve dahası olarak, bu sözleşmenin dayattığı şekilde kanunlarımıza giren diğer maddelerin de temizlenmesini bekliyordu. Sadece sözleşmeden çekilmenin pratik bir anlamı olmamıştı.

Aile düşmanı yasa ve uygulamalarda zerre kadar düzelme olmadığı halde, şeddeli feminist ve değerlerimize düşman gruplar ile STK gibi yapılanmaların bu çekilme kararını kabullenemediğini ve Danıştay nezdinde dava açıldığını gördük. Acı olan şey, batıl da olsa davaları için birbirine kenetlenen feminist çevrelerden gelen 1.000 kadar gönüllü kadın avukatın duruşmaya katılmasına karşılık, Hükumetin haklı tavrını desteklemek için gönüllü veya görevli gibi gelmiş avukatların birkaç kişiyi geçmemesiydi. Feminist avukatlar büyük bir baskı yaparak mahkemeyi sağlıklı çalışamaz duruma getirmeyi ve Savcı'yı da etkileyerek Hükumet aleyhine mütalaa vermesini sağladılar. İçeriden avukatları, sosyal medyadan taraftarları, adeta canlı yayın yaparak resim ve konuşma bilgilerini sürekli paylaştılar. Danıştay Savcısının, halkın değerlerini ve halkın oylarıyla yetkilendirilmiş olan siyasi iradesini yok sayan, hatalı bulan tavrına katılmak ve onaylamak mümkün değil elbette. Mahkeme Başkanlığının sağduyulu, değerlerimize ve kültürümüze muvafık bir karar alacağını umuyor ve bekliyoruz.

Danıştay'daki duruşmanın bitmesinin ardından, akşam saatlerinde twitter gündemine bakarken, "1000 kadın avukat Danıştay'da destan yazdı" başlıklı bir sohbet odasının açıldığını gördüm. Merak ederek katıldım. Kısa bir süre sonra sağ olsunlar bana da söz hakkı verdiler. Sanıyorum İstanbul Sözleşmesinin lehine konuşmamı bekliyorlardı. Daha en başında bu sözleşmeye karşı olduğumu açık ve dürüst şekilde söyleyince bir anda kendimi yaylım ateşi gibi sözlerin içinde buldum! Neden karşı olduğumu soruyor, ama açıklamama fırsat vermiyorlardı.

İstanbul sözleşmesi hakkında çok sayıda yazı yayınlamış ve araştırma yapmış birisi olarak, genel kanaatlerimi değil de çalışmalarımdan teknik madde bilgileri ile konuşmak istedim. Onu da kabul etmediler. Israrla neden karşı olduğumu sorduklarında açıklamaya çalıştığım hususlar kısaca şunlardı:

– İstanbul Sözleşmesi aile birliğini, eşlerin aile içindeki görevlerini ve çocukları üzerindeki terbiye yetkisini tanımıyor! 0-18 yaş arası kız çocuklarını ve genç kızları kadın kabul ederek, ailenin doğal etki alanından çıkarıyor. Çocukları, cinsel yönelimleri dâhil her konuda bağımsız kararlar alabilen bireyler olarak gösteriyor.

– İstanbul Sözleşmesine göre her türlü birliktelik şekli "domestic" denilen mekân ortaklığı üzerinden tıpkı normal aile formatı gibi meşru ve eşdeğer kabul ediliyor. Yani LGBTQI+ yelpazesindeki bütün sapkınlık formları aile gibi olağan, korunmaya ve desteklenmeye değer görülüyor.

– Kadına karşı şiddet kavramını olağanüstü geniş tutarak erkeğin yapacağı her davranışı bir şiddet eylemi olarak tanımlamaya yol açıyor. Ekonomik, fiziksel, cinsel, psikolojik şiddet adıyla toplumsal cinsiyete dayalı bütün davranışları isterlerse bu kapsama alıyorlar.

Cinsel sapkınlıkları bireysel tercih ve yaşantının üzerine taşıyıp topluma dayatan, sapkınlığın reklamını yapan, dini ve kültürel değerlerimize saldıran ve geçmiş yıllarda yaşandığı gibi, Ramazan ayında Taksim'de "Recep'le Şaban'ın aşkına Ramazan ne karışır?" yazılı hayâsız, ahlaksız ve dinsiz pankartları açtıran fitnelere neden oluyor demeye çalıştım.

Sohbet odasında yükselen bağrışlar, ithamlar, hakarete varan ifadeler sayesinde, ne kadar özgürlükçü ve demokrat (!) oldukları da belli oldu. Yukarıda açıkladığım şeyleri konuşurken, kendi kafalarında ürettikleri hezeyanları da sanki ben söylemişim gibi dikte etmeye çalıştılar. Söylemediğim saçma sapan yorumlarını bana mal etmeye kalktılar.

Ben, ailenin çocuklarını terbiye hakkı ve yetkisi yok sayılıyor diyorum. Onlar ise, -Ne yani çocuğunu rahat rahat dövemeyeceksin diye mi terbiye hakkın engelleniyor? Diyorlar. O kadar sığ ve önyargılı düşünüyorlar ki terbiye denilince akıllarına sadece fiziksel şiddet geliyor! Çocuğu terbiyenin yolu sadece dayaktan geçer sanıyorlar.

Terbiye mevzusunu açıklıyorum. Bu sefer de -Senin kızın lezbiyen olmaya karar verirse ne yapacaksın? Diye garip ve hep cinsel sapkınlık odaklı konuşmaya çalışıyorlar. Bir başkası, şiddet tanımlamasının yanlışlığını söylediğim için, evlilikte eşler arası cinsel taleplerle ilgili garip sözlerde ve iddialarda bulunuyor. Uğultu halinde tahammülsüz aşağılamalar ve yargılamalar savruluyor. Üstelik PhD yapmış doktorası varmış, nasıl insanmış vs. saydırıyorlar. Bir ara densizce yükselen bir erkek sesinin -Sen doktor olamazsın! Senin unvanını geri alıyorum!" dediğini duydum. -Hadi oradan terbiyesiz, doktoramı sen mi verdin ki geri alacaksın? Dedim ama muhatabım kimdi, neciydi onu bile anlamadım. Sonunda bağrışmalar içinde mikrofonumu kapattılar ve beni kendilerince susturdular. Bu vesileyle

İstanbul Sözleşmesinin ve davasının, sandığımızdan çok daha önemli ve kritik bir konu olduğunu bir kez daha anladım.

İslam ve insanlık düşmanı şeytaniler cinsiyetsiz toplumun, aile ve namus kavramlarının yok edildiği sefih toplulukların yayılmasını istediği için boş durmuyorlar! Aile kurumunun temel taşları olan kadını aileden koparark, erkeği öteleyip etkisiz ve değersiz konuma düşürerek, çocuğu da gereksiz ve zahmetli bir yük haline getirerek hedeflerine ulaşmak istiyorlar.

İstanbul Sözleşmesi ve ondan önce başımıza bela edilen CEDAW sözleşmesi gibi belgelerde, herkesin makul bulabileceği insani bazı gerekçeler bulunabilir. İyi gibi görülen bu gerekçeler, kötü niyetli zehirli maddelerin hazmını kolaylaştıran ve gözlerden kaçıran kılıf şeklinde kullanılıyor. Müslümanlar feraset ve dirayetle bakmak, gösterilmeyeni fark etmek, ifsat ve fitne odaklarını tıkamak zorundadır. Bizlere düşen görev, dışarıdan yapılan yıkıcı dayatmalara fırsat vermeden, sorunlarımızı kendi kadim değerlerimiz ışığında tespit etmek ve tedaviye yönelmektir. Bir ilaç ne kadar iyi olursa olsun, her hastalığa şifa nedeni değildir. Yanlış ilaç, şifa değil hastalık ve zehirlenme kaynağı olabilir. İstanbul Sözleşmesinin kendisi kadar davası da bir fitne ve bela sebebi olmuştur. Bu davanın hayırlısıyla sonuçlanarak lanetlik sözleşmenin tarihin çöplüğüne gitmesini, geride bıraktığı 6284 yasası gibi zehirli atıkların da mevzuatımızdan en kısa sürede temizlenmesini bekliyor ve Hükumetimizden talep ediyoruz.